

Den i 3die Stykke ommeldte Attestation kan en Arbejdsgiver saa godt som aldrig med Rette afgive paa Grund af Sprogvanskelighederne. En virkelig kyndig Tolk findes saa vidt vides ikke nærmere end i Holte. De stedlige Tolk, som man i Almindelighed bruger, ere meget mangelfulde. Attesten i 3die Stykke bør derfor i Praktis forstaaes saaledes, at Arbejdsgiveren attesterer, at han har søgt at bibringe Arbejderen Forstaaelsen af Kontraktens virkelige Indhold.

ad § 5, 2det Stykke. Et saadant Entreprenørforhold er ikke forekommet her i Jurisdiktionen, hvor udenlandske Arbejdere kun anvendes i Landbrugets Tjeneste.

ad § 7. Sammenholdes Paragraffens første Sætning med dens 3die Punktum, synes Arbejderen kun at have en Ret til at forlange at opbevare sin Afregningsbog, medens Arbejdsgiveren, naar Arbejderen ikke forlanger Bogen, godt selv kan opbevare den. Heldigere vilde det muligt være, om Arbejdsgiveren ikke maatte have Afregningsbogen i sit Værge; thi naar den ligger hos Arbejdsgiveren, bliver der let smølet med Indførslerne, og Arbejderen mangler den fulde Adgang til Kontrol, som Besiddelsen af Bogen giver.

ad § 8. I Tilfælde af en udenlandsk Arbejders Død uden Midler, hvoraf Begravelsesudgifterne kunne afholdes, falde disse paa det Offentlige. Dette synes noget urimeligt, og Sogneraadene ere ogsaa noget utilbøjelige til at tage sig af den Slags Begravelser. Det naturligste vilde formentlig være, at Arbejdsgiveren besørge og betalte Begravelsen, og at denne inddroges under Forsikringen mod Sygdom og Ulykkestilfælde. En mulig Præmieforhøjelse maatte blive ganske forsvindende, da Dødsfaldene i et saa kraftigt Befolkningslag som disse Arbejdere maa være faa.

ad § 9. Medens Loven paalægger Arbejdsgiveren mange Pligter, hvis Overholdelse haandhæves med Bødestraf, giver den ingen Midler af Betydning til at hævde Arbejdernes Pligter. Det siges endda udtrykkeligt, at Arbejdsgiveren ikke kan paalægge Bøder. Dette sidste er selvfølgelig ganske rigtigt; men Arbejdsgiveren burde derimod have Adgang til ved Politiretten at faa Arbejderne paalagt Bøder for grove Kontraktsbrud.

ad § 10. Ved en Kaserne forstaaes en Fællesbolig til 2 eller flere Arbejdere. Man kunde vistnok hensigtsmæssigt ændre dette saaledes, at en Fællesbolig for 2 Arbejdere, det vil sige et Ægtepar eller 2 Arbejdere af samme Køn, udsøndredes. Disse Boliger bør ganske vist ikke unddrages Tilsyn, men der maa kunne stilles væsentlig ringere Krav end til de større Kaserne. Noget lignende gælder forøvrigt Kaserne for et ringe Antal Arbejdere af samme Køn; 4 Piger kunne f. Eks. meget godt nøjes med et rummeligt Soveværelse og et do. Køkken, der tillige kan fungere som Spisestue og Forstue.

ad § 10 I. Døre og Vinduer bør være indrettede som i almindelige Beboelseshuse, altsaa med Fals i Karmen. Dette er ikke Tilfældet alle Steder. Døre og Vinduer bør være tætte og ikke blot kunne aabnes men navnlig ogsaa kunne lukkes forsvarligt.

Til en forsvarligt indrettet Retirade synes Arbejds- og Fabriktilsynet i Aar at mene, at der hører Tønder eller *overdækket* Latrinkule. Rigtigheden heraf synes tvivlsom.

ad § 10 3. Efter denne Bestemmelse synes det ikke ulovligt, at der er Dør mellem Pige- og Mandsværelser, naar den holdes aflaaet. Det vilde imidlertid være bedre, om en saadan Dør kunde forlanges tilmuret.

ad § 10 4. Fællessoverummene for Piger og Tospændersengene kan man næppe endnu komme bort fra; men forkastelige ere de. Paternitetssager og Politiforhør op- rulle paa dette Omraade altfor hyppigt Situationer, der ere nedværdigende og nedbrydende for de unge af begge Køn.

ad § 10 5. Da det allerede i Stykke 1 kræves, at Vinduerne skulle kunne aabnes, er det formentlig overflødigt at gentage denne Bestemmelse i Stykke 5.

ad § 11. Det er i første Række Arbejderne, der bære Ansvar for de her omhandlede Uordener, og det er lidet tilfredsstillende, at de ikke kunne drages til Ansvar for en Forsømmelse, som kan medføre Bøde for Arbejdsgiveren.

ad § 12. Dette Tilsyn burde helt og holdent overgaa til Arbejdstilsynet. Her i Amtet lægger Tilsynet for stærkt Beslag paa Landbetjentene, og hvis det fremdeles skal gennemføres af Politiet paa en effektiv Maade, samtidig med at Lovgivningsmagten hvert Aar paalægger Politiet nye Opgaver af forskellig Art, er det nødvendigt, at Landbetjentenes Antal fordobles.

ad § 13. Denne Paragrafs Bestemmelse om, at Arbejdsgiveren skal betale Udgifterne til sproglig Bistand, for saa vidt Sagens Afgørelse gaar ham imod, er ret uklar. Thi naar Sagen afgøres ved Forlig, gaar Afgørelsen ikke nogen af Parterne imod. Der burde formentlig staa, at Politimesteren kan paalægge Arbejdsgiveren at udrede de paa-